

Niniejszy apel napisany w przededniu *Stanów Generalnych Wielojęzyczności*, które zebrały się na Sorbonie dnia 26 września 2008, został on odczytany publicznie przez Paolo Fabbri.

Pierwszymi sygnatariuszami apelu są : Adonis; Vassilis Alexakis; Etienne Balibar; Tahar Ben Jelloun; Yves Bonnefoy; Barbara Cassin ; Michel Deguy; Emmanuel Demarcy-Mota; Claude Durand; Umberto Eco; Maurizio Ferraris; Ghislaine Glasson Deschaumes ; Michèle Gendreau-Massaloux; Yves Hersant ; François Jullien; Julia Kristeva ; Eduardo Lourenço; Amin Maalouf; Robert Maggiori; Federico Mayor ; Ariane Mnouchkine; Jacqueline Risset; Fernando Fernandez Savater ; Juergen Trabant; Heinz Wismann

Apel w sprawie europejskiej polityki przekładu

Europa, jeśli nie chce sobie zaprzeczać, musi rozwijać się w poszanowaniu mnogości swych języków. Otwierają się przed nią dwie drogi: powszechne posługiwanie się « dialektem transakcyjnym », który ułatwi wymianę poglądów, co groziubożeniem naszych kultur; lub wzmacnianie różnorodności językowej, tak aby pozwolić na lepsze wzajemne zrozumienie i prawdziwy dialog.

Unia Europejska, przynajmniej wewnątrz swoich obecnych granic, zapewniła przepływ towarów, kapitałów i ludzi. Nadszedł czas, aby zajęła się przepływem wiedzy, dzieł i wytworów wyobraźni, nawiązując w ten sposób do twórczych okresów z historii Europy. Nadszedł czas, by Europejczycy nauczyli się rozmawiać ze sobą w swoich językach. Podniesienie wartości języków europejskich przyczyni się do pojednania obywateli z Europą. Przekłady odgrywają tutaj istotną rolę polityczną.

Ponieważ język nie jest jedynie narzędziem komunikacji, nie pełni jedynie roli służebnej ; nie jest też tylko dziedzictwem, tożsamością, którą należy chronić. Każdy język jest inną siecią zarzuconą w świat, istnieje on jedynie w interakcji z innymi językami. Przekładając, pogłębia się jego wyjątkowość i wyjątkowość języka, na który się tłumaczy: trzeba rozumieć co najmniej dwa języki, by wiedzieć, że mówi się jednym z nich.

Ponieważ tłumaczenie jest przekroczeniem tożsamości i doświadczeniem różnic, musi znajdować się w centrum europejskiej przestrzeni publicznej, którą wszyscy powinni tworzyć w jej wymiarze obywatelskim i instytucjonalnym, uwzględniając składniki kulturalne, społeczne, polityczne i ekonomiczne.

Dlatego też apelujemy o wprowadzenie prawdziwej europejskiej polityki przekładu, w oparciu o dwie zasady zakładające mobilizację wszystkich uczestników i dziedzin życia kulturalnego (nauczanie, badania naukowe,

tłumaczenia ustne, wydawnictwa, sztuki, media) i budowanie zarówno wewnętrznej dynamiki Unii jak również jej polityk zewnętrznych, zapewniających przyjęcie innych języków w Europie i zrozumienie języków europejskich na całym świecie.

Przekład stanie się dla europejskiego projektu źródłem nowej energii.